

ÁPRILISI HÍRLEVÉL HELYETT

<https://nyugegy.hu/140-rendhagyó-aprilisi-hirlevel.html>

Kalendárium

Szél-linge nyírfák, **április**. Mosolyog a fiúcska, még ha pityereg is.
(Ford.: Szabó Lőrinc)

Gárdonyi Géza: Április végén

A nap letette arany koronáját,
s tüzet rakott a Mátra tetején.
Ott piheni ki égi fáradoalmát
az erdős Mátra kéklő közepén.

Végh György: Virághozó április

Elmúlt a tél: itt a tavasz,
minden bokor újra éled
a földből a virágokat
előhúzzák a tündérek.
Április is segít nekik,
megáll minden kicsi fánál –
virágot tűz mindenhová:
tavasz van ott, merre járt már.
Virágot hint a friss szélbe,
száll a színek zivatarja –
s merre elmegy, a kopár föld
virágoktól tarkabarka.

A lomb nem mozdul. A fűszál is áll.
Kertemben ér az estéli homály.
Alant a völgyben csöndbe halt a lárma.
Érzem az álmod, mint száll fűrre, fára.

S tengerként árad, nő a lágymohány,
Fölötte csak az Esti-csillag áll.
Az tartja az ég barna fátyolát,
a földnek éji árnyéksátorát.

Álmodom-e, hogy itt van a tavasz?
A kályha mellett róla álmodunk,
pedig a tél künn csendesen havaz,
s pelyhes a hótól minden ablakunk.

De nem, én mostan mégsem álmodom,
ibolya van a kerti asztalon,
enyhe az est, illatos a virág,
virágos fák közt a holdvilág.

Április elseje

– Szent György havának első napja
– a bolondok, bolondozók és másokat bolonddá tevők ünnepe, vagyis a tréfálkozások napja. Nem tudni pontosan, hogyan lett ebből a naptól a bolondok napja, a feljegyzések legkorábban 1582-ben Franciaországban tesznek említést áprilisi tréfálkozásról. A régi francia naptár szerint ugyanis az év április elsején kezdődött. Az évkezdetet nagy, nyolcnapos vigadalommal ünnepelték, amelyet már március 25-én elkezdtek, és április elsején ért a tetőpontjára.

Olvasmányajánló

Tompa Andrea: Fejtől s lábtól

Kettő orvos Erdélyben: egy magányos férfi és egy magányos leány különös kettősét rajzolja meg. Felváltva beszélnek hozzájuk: a Brassó közeli aljegyző fia és az enyedi zsidó kereskedő lánya. Kolozsvár olvasztótégelyében.

TOMPA ANDREA író, színikritikus, Kolozsváron született, ma Budapesten él. Első könyve, A hóhér háza 2010-ben jelent meg a Kalligram kiadónál. 2013-ban megkapta a most alapított Békés Pál-díjat.

Csukás István (1936-2020) emlékére:

Februári capriccio

Rózsafa, a nyárt ne felejtse el!

Vedlik a tél kölyke: február,
szüre hull, s a jércehangú reggel
már sipítva perel a Dunán.

Kékrevált arccal a testes nénék topognak s kiáltják, mi a hír.
Ha a világgal mit sem törődnek,
figyelmeztetnének szavaik.

Sajgó tűz emészti a kerítések vasát,
csikorog a hó a talpam alatt;
gyerekcsapat előz, kedvük szívemig kiált,
mintha tíz-húsz rózsatő fakad...

Ej, szilaj s kemény az élet,
vad ritmusa, szívem, gyönyörű dobszó!
Arcomat tartom üvegszilánkos szélnek,
torkomat fojtja érte a szó!

- Szellő fut, szellő száll, csókot ad szellőlány,
Nap melenget, fény mesél, mikor a tél véget ér.
Néked int a hóvirág, s barka bontja bársonyát.
Itt a tavasz: kikelet, s a HÚSVÉT is közeleg.
(*Devecseri László*)

Az ember társas lény, és alapműködéséhez tartozik a közösségi tevékenység.

Az elmúlt hetek történései új helyzetet teremtettek az egész világon, de legfőképpen az egyes embereknek. Közösségi életről beszélni olyan viszonyok között, amikor a személyes találkozás kerülendő, több mint nehéz feladat. Különösen érzékenyek leszünk erre a húsvéti ünnepek ideje alatt, amikor hagyományosan a családok meglátogatták egymást, a fiúk locsolkodni jártak, és húsvéti bálokkal köszöntöttük a tavaszt. Mindezeket kihagyva, rengeteg közösségi élményt veszítünk.

Tudjuk, hogy ebben a helyzetben a szociális tevékenységek, az egymás segítése, a megváltozott élethelyzethez való alkalmazkodás a legfontosabb.

Vigyázzunk magunkra és egymásra!

MINDEN TAGTÁRSUNKNAK SZÉP ÜNNEPET KÍVÁNUNK!